Συνείδησις και διάκρισις (Αγ. Δημήτριος του Ροστώφ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 10 Νοεμβρίου, 2009

Για να δης τα υλικά πράγματα, πρέπει να είναι υγιείς οι σωματικοί οφθαλμοί σου. Για να γνωρίσης τα νοερά πράγματα, πρέπει να είναι υγιείς οι οφθαλμοί της ψυχής σου, να έχης δηλαδή φωτισμένη συνείδησι και διάκρισι. Μόνο μ' αυτή την προϋπόθεση θα εφαρμόζης σωστά τις εντολές του Θεού «*και ουκ εκκλινείς απ' αυτών εις δεξιά ουδέ εις αριστερά, ίνα συνής εν πάσιν οις εάν πράσσης*» (Ησ. Ναυή 1. 7).

Διάκρισις είναι η ικανότητα της ψυχής να διακρίνη αλάθητα σε κάθε περίπτωσι το καλό από το κακό, το θείο θέλημα από τη δαιμονική απάτη. Με τη διάκρισι θα γνωρίσης πότε και πως πρέπει να πολεμάς τα πάθη, πότε να υποχωρής, πως να αντιμετωπίσης νικηφόρα τις πανουργίες των δαιμόνων, πότε οι λογισμοί σου προέρχονται από τον Θεό και πότε από τους δαίμονες. Αυτή τη νοερή αίσθησι την αποκτούν μόνο όσοι έχουν καθαρή καρδιά και καθαρό σώμα, αμόλυντη συνείδησι και αμόλυντες αισθήσεις.
Η συνείδησίς σου είναι η φωνή και ο έλεγχος του φύλακος αγγέλου, που σου έστειλε ο Θεός στο άγιο Βάπτισμα. Και λέω η φωνή του φύλακος αγγέλου, γιατί δεν τολμώ να πω ότι συνείδησις είναι η ίδια η φωνή του Αγίου Πνεύματος μέσα σου.

Η συνείδησίς σου θα φωτισθή και η διάκρισίς σου θα καλλιεργηθή και θ' αναπτυχθή μόνο με τον αγώνα για την απαλλαγή από τα πάθη. Όσο καθαρίζεσαι από τον ρύπο των παθών, τόσο η συνείδησίς σου θα φωτίζεται· και όσο φωτίζεται η συνείδησις, τόσο θα τελειοποιείται η διάκρισις και όσο τελειοποιείται η διάκρισις, τόσο πιο αποτελεσματικός και καρποφόρος θα γίνεται ο αγώνας σου κατά των παθών.

Για να τα κατορθώσης όμως αυτά, γύμνωσε τον νου σου από το δικό σου θέλημα και τη δική σου γνώμη και κατάφευγε στον Κύριο για να σου δίνη τις λύσεις σε κάθε περίστασι, όπως κατέφευγε ο προφήτης ικετεύοντας: «*Γνώρισόν μοι, Κύριε, οδόν εν η πορεύσομαι... Δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου*» (Ψαλμ. 142. 8, 10). Η φωνή της συνειδήσεως είναι η φωνή του Θεού. Και φωνή του Θεού δεν είναι άλλη από τη φωνή των θείων Γραφών, η φωνή των αγίων, τη φωνή της Εκκλησίας και τη φωνή του πνευματικού σου.

Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο τον νου και τον ώρισε βασιλιά και επίσκοπο των παθών και των επιθυμιών, για να επιβάλλεται σ΄ αυτά με σύνεσι και διάκρισι. Γι' αυτό υπάκουε πάντα στον έλλογο νου και όχι στα άλογα σαρκικά πάθη. Αν δεν υπακούς στον νου είσαι τυφλός. Τυφλή είναι και η σάρκα. «*Τυφλός δε τυφλόν εάν οδηγή, αμφότεροι εις βόθυνον πεσούνται*» (Ματθ. 15. 14).

Αν θέλης εσωτερική γαλήνη και ψυχική υγεία στη γη, αν θέλης και την αιώνια μακαριότητα στον ουρανό, τότε κυβέρνησε τα πάθη σου, κάνοντας υπακοή στη φωνή της συνειδήσεώς σου. Αν σε κυβερνούν τα πάθη, δεν θ΄ απολαύσης παρά βάρος, πικρία, έλεγχο της συνειδήσεως στη ζωή αυτή, και αιώνια κόλαση στην άλλη.

Ασχολήσου με τα έργα του Θεού, με την καλλιέργεια της ψυχής σου, με την απόκτησι των αρετών, που θα σου χαρίσουν τα άφθαρτα αγαθά. Η σάρκα γρήγορα θα φθαρή, η επιθυμία θα μαραθή, μόνο η ψυχή θα ζήση αιώνια. «*Ο γαρ εάν σπείρη άνθρωπος, τούτο και θερίσει· ότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού εκ της σαρκός θερίσει φθοράν, ο δε σπείρων εις το πνεύμα εκ του πνεύματος θερίσει ζωήν αιώνιον*». (Γαλ. 6. 7-8).

(Από το βιβλίο "Πνευματικό Αλφάβητο" του Αγίου Δημητρίου Ροστώφ, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, 1996)

Διαβάστε περισσότερα από τις εκδόσεις της Ιεράς Μονής Παρακλήτου πατώντας εδώ

"*Η Άλλη Όψις θα ήθελε θερμά να ευχαριστήσει τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής, για την ευλογία δημοσίευσης των αποσπασμάτων*"